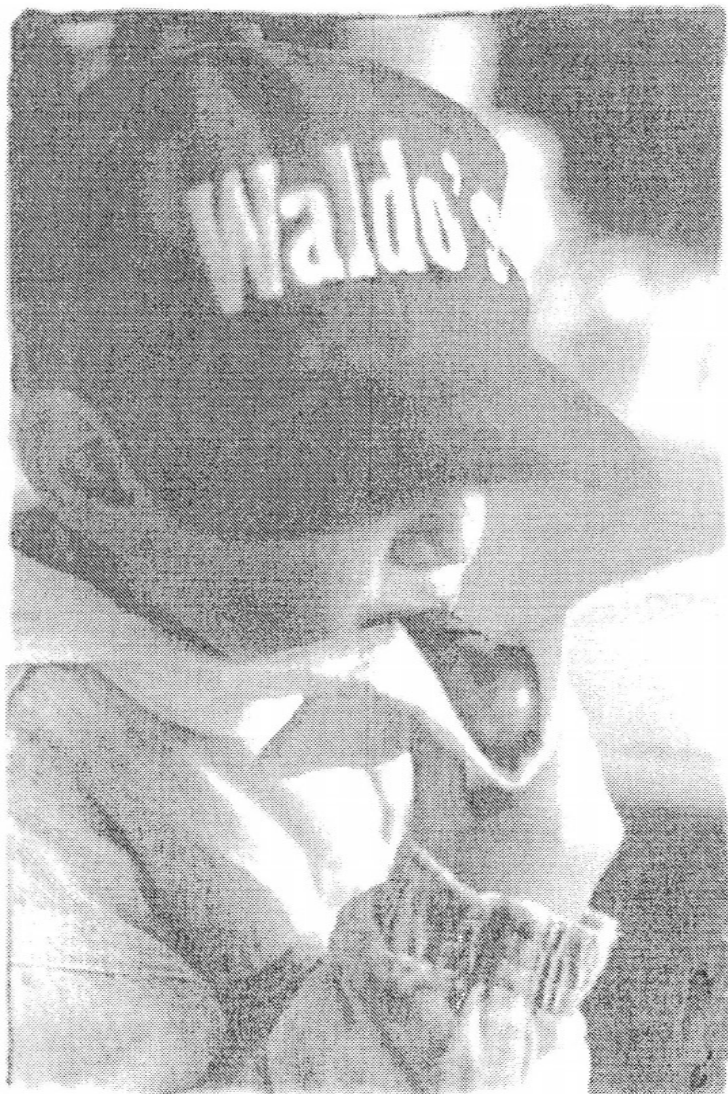

TÖHNÄ

4.
9
4

TÖHNÄ 4/1994

JULKAISIJA:

Tapiolan Metsänkävijät ry.

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Laakso

TOIMITUSSIHTEERIT:

Henna Oksanen

Kati Palsanen

TOIMITUSKUNTA:

Tiia Helomaa

Mona Laine

Johanna Peltola

Maria Nuutila

Antti Isomäki

PAINOPAIKKA:

Monikko, Espoo

Seuraava Töhnä ilmestyy maaliskuussa.

PÄÄKIRJOITUS

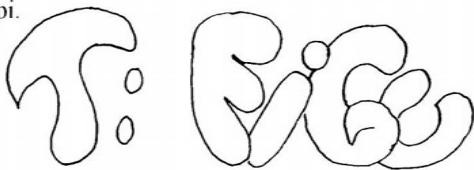
Taakse jäänyt vuosi tuntui, ainakin allekirjoittaneesta erittäin partiotäytteisestä. Tapahtumia riitti sen verran paljon, että jopa karhunpesän remontti jäi hieman vähemmälle huomiolle.

Lippukuntamme jäsenmääräkin kasvoi ainakin SP:n tilastojen tilastojen mukaan, ollen nykyään 198 reipasta partiolaista. Suomen Metsänkävijöiden tilastoissa olemme jaetulla toisella sijalla ja ainoa mänkijälippukunta jossa on enemmän tyttöjä kuin poikia.

Lippukunnan johtajana voisin tietenkin olla ylpeä tällaisesta kehityksestä, mutta ikäväksekseen on myönnettävä, että henkilökohtaisesti tunnen (ainakin naamalta) vain vajaat puolet jäsenistä, eli missä ovat ne yli 100 ihmistä jotka eivät käy retkillä tai leireillä. Jouluretki oli todella positiivinen yllätys. Yli 70:llä osallistujalla oli varmasti hauska viikonloppu sääli vain että 130:ltä jäseneltä jäi tämäkin hauska kokematta. Sillä siitähän partiotiominnessa on loppujen lopuksi kyse, hauskojen kokemusten ja muistojen saamisesta ja jos siinä ohessa jotain oppii on se kaikki kotiin päin. Eli osallistukaa niin saatte tästäkin harrastuksesta kaiken irti.

Johtajahuoltoon on mielestäni TapMessa kiinnitetty liian vähän huomiota. Niillä johtajilla jotka eivät johda vartiota tai laumaa ei tunnu olevat tarpeeksi tekemistä. Tämä johtaa ikävä kyllä liian usein toiminnasta tipahtamiseen. Ikävä tosiasia on että aktiivisilla johtajilla on kädet täynnä töitä lippukunnan "perustoimintojen" pyörittämiseen. Lukekaapa joskus konnolla esim. Hepun viimeinen aukeama. Huomaatte varmaan että toimintaa on tarjolla yllättävän runsaasti. Kynnyksenä on vain osallistuminen ensimmäistä kertaa ja ottakaapa myös selvää mitä lpk on valmis kustantamaan. Vaihtoehtoisesti jos itsensä räakkääminen kiinnostaa ilmoittakaa halukkuutenne KP:n remontoimiseen Matille tai Figulle.

Kiitokset vielä kaikille kuluneesta vuodesta ja tehdään ensi vuodesta vieläkin hauskenpi.

PUNKKU

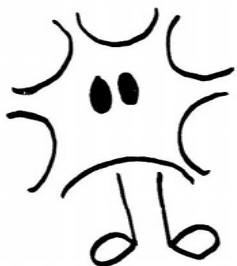
24.-25.9.1994

Oli lauantai-aamu ja kolme pirteää Hapsiaista oli lähdössä viikonlopun kestävään skabaan. Sumuinen ilma ei häirinnyt näiden urheiden TapMelaisten "taistomieltä". Mukaan oli lähdössä muitakin vartsuja TapMesta. Tapiola Gardenin edestä lähdettiin bussilla jonnekin Kirkkonummen suuntaan. Paikan päällä saimme alkutehtävän, jonka totesimme olevan keppihevosen valmistus. Meidän yksilömme ristittiin Ori Irtopääksi. Sitä raahattiin ekalle rastille, jossa laukkasimme raivokkaasti hepollamme huolimatta sen irtonaisesta päästä.

Seuraavien rastien aikana taival alkoi muuttua yhä soisemmaksi ja loppujen lopuksi suonsilmäänhän sitä meinattiin hukkuu. Tästäkin kokemuksesta selvittiin Annan viisaalla mielellä, joka pelasti ainakin Suvin varmalta kuolemalta. Eli katso hälytys 911 sunnuntaina klo 20.00. I'm William Shatner... Yörastillekin päästiin pimeässä metsässä hortoiltuamme. Siellä valmistimme Suvin maustaman unelmanötkötin. Väsymys voitti yösuunnistuksen ja -tehtävän. Makuupusseihin ryömittyämme myrsky yltyi ja laavumme perustat peltivät. Urhea Tiina pelasti tilanteen, kun Anna ja Suvi kiskoivat epätoivoisina kamoja laavun lentoon lähtevien reunojen päälle. Kaikki saivat kuitenkin nukumiksi.

Seuraavana aamuna tuli kiirus, mutta ehdimme onneksi bussin, joka vei meitä jonkin matkan päähän yörastista. Seuraavan päivän rastivälit kuluivat lauantaita helpommin ja kreppiradan selvitettyämme pääsimme maaliin, jossa kohtasimme jälleen ekalle rastille jätetyn Ori Irtopään!

Maalista pääsimme onnellisesti koteihimme, joista suihkun jälkeen äkkiä oman peiton alle ja nukkumaan. Monien kommellusten jälkeen oli Punkku ohi ja kaikilla hyvä mieli.

Kirjoittivat: Anna, Suvi ja Tiina

MAJAVAT

- jo vuodesta 1984

= 12 iloista tyttöseudaria & 3 iloista johtajaa

NIMI: Myy-Susi-Elina-Saana-Laura-Tiina-Maisu-Emppeu-Elisa-
Mappi-Hippu-
Norsu-Annu-Nanna-Kaisu

IKÄ: 137 v. PAINO: 475,7 kg PITUUS: 2029,5 cm

SILMIEN VÄRI: 12 sinistä silmää, 9 vihreää silmää, 4 ruskeaa, 4 harmaata

ja yksi vihreä-ruskea silmä

PARASTA

KOKOUKSISSA: leikit, sadut, viittominen, uusien asioiden oppiminen eli

KAIKKI

LEMPILEIKKI:

aartenvartijahipparistimurhaajahalonkaatulutikkavettä-
kengässä

RETKIRUOKA-

SUOSIKKI:

lihapullamakkarakkeitomakaronilaatikkospagettijatonnikalakastike

MUUT

HARRASTUKSET: pianon soitto, jumppa, tennis, telinevoimistelu, uinti,

fudis ja

aerobic, ompelu, juoksu, kuoro, urheilukoulu,

alppihiihto

Varmimmin meidät löytää keskiviikkoisin puoli kuuden ja seitsemän välillä Hakalehdon kololta kuuluvia äänitehosteita seuraten.

KAUHUMATKA

7. - 9. 10. 1994

LOPELLE

1000 vuotta sitten asui Karhunesällä ilkeä velho, joka hallitsi koko Lopen seutua hirviötoillaan. Nyt se oli tullut takaisin ja huumannut johtajat taikajuomallaan. Vartiolaisten "Mission Impossible" oli pelastaa johtajat ja Loppi lopulliselta perikadolta.

Perjantai-iltä kului tilanteen selvittelyssä, mutta lauantaina alkoi tapahtua, kun joku oli nähnyt hirviön juoksemassa Karhunesän lähistöllä. Vartiolaiset jakaantuivat etsintäpartioihin ja lähtivät haravoimaan seutua. He löysivät 3 johtajaa, joita hirviö oli loukannut, taikajuoman vasta-ainetta, hirviön sormenjäljen, taikajuoman maustetta ja muita karkkeja sekä kuului hirviön uhkauksen tulla kiusaamaan partiolaisia lisää seuraavana yönä. Uhkauksesta ja kaikesta muusta hurjistuneena urheat vartiolaiset riensivät takaisin Karhunesälle tekemään hirviönpyydyspullaa, sekä veistelivät ja askartelivat oman näkemyksensä hirviöstä.

Kun ilta alkoi jo hämärtää lähtivät kaikki Karhunesän synkkään ja laajaan takamaastoon etsimään hirviöltä pudonnutta taikajuomapulloa, jolla se aikoi huumata lisää partiolaisia alaisuuteensa. Onneksi pullo löytyi tehokkaiden etsintöjen jälkeen ja kaikki pääsivät sisälle hengähtämään.

Illalla vartiot kerääntyivät ulos nuotiolle kertomaan kokemuksistaan ja jakamaan tietoaan. Ja sitten kaikki pääsivät hyvin ansaitulle levolle, kunnes hirviön ulvonta herätti koko talon. Se oli tarttunut vartiolaisten tekemiin pullapyydyksiin ja niinpä oli mentävä tuhoamaan se. Onneksi se oli jo niin heikkona, että sen tuhoaminen onnistui pelkällä kauniilla laululla.

Sunnuntaina kaikilla olikin sitten jo helpottunut olo ja kaikki uskalsivat lähteä turvallisesti kotiin, iloisina tehtävän onnistumisesta.

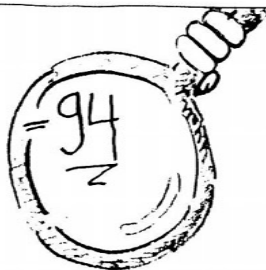

T: Maria

OTSIKKO ON TYLY:

hiippari

Tapahtuipa niinä päivinä, että meille kävi käsky, että kaikkien vartioiden oli osallistuttava Hiipivään Haamuun. Tämä Hiipivä Haamu oli vaikka kuinka mones ja tapahtui 6.11. Fredin vaimon ollessa Uudenmaan läänin maaherrana.

Niin myös Retu, Mirkka, Lilli ja Sini lähtivät vartioineen ratsastamaan autollaan kohti Forumin lasikulmaa. Jotkut ajoissa, jotkut myöhässä (...Mirkka myöhässä!)

Tapahtuipa sitten kesken kilpailun, että tuli Retun synnyttämisen aika, nimittäin vihjeiden synnyttämisen, tuli. Vaikka olimme luonnollisesti (natürlich) parhaita, rastit eivät ottaneet löytyäkseen. Mutta löytyivät kuitenkin helpommin kuin eräiltä nimeltämainitsemattomilta Jääkarhuilta.

Olimme pukeutuneet rikosreporttereiksi (tosin jotkut pahasti erehtyivät luulemaan meitä venäläiseksi kauppatavaraksi). Juoni olisi ollut helposti ratkaistavissa, jos olisimme sen ratkaisseet. Aiheeseen liittyi Joulupukki, lahjat sekä liro Viinanen. Matkan teko sujui kätevästi: diu-diu-diuu:lla (luetaan: juna) ja phrtrhiuuuuuu:lla (luetaan: lentokone, noh, ainakin Lilli kaatui lentäessään, eikun lensi kaatuessaan).

Pisness-naisten tapaan kävimme vähän väliä ehostamassa hurmaavia pinkki-Sini-yhdistelmiä. Saimme myös ulkopuolisilta kommentteja hehkeästä ulkonäöstämme: "Hei tsiigaa...TSIIGAA!!"...ja ottaa hameen pois. Nimittäin vessassa, joka olikin hieman hankalaa lukuisten sukkahousukerrosten takia.

Maalikin löytyi illemmalla vaivattomasti puhelimitse pisteitä menettämättä, sillä vartiomme numerohan oli luonnollisesti (natürlich) A 109...vai olikohan sittenkään???

By for nau: vartio A 165, Piisamiankat

SUDAREIDEN AIKAHYPPY LOPELLA 12.-13.11

Matka suureen tuntemattomaan
alkoi aikaisin lauantai aamuna

Tapiolasta, jossa suurehko joukko reippaita pikkupartiolaisia ahtautui bussiin. Osa oli vielä ensimmäistä kertaa mukana retkellä, joten jännitystä riitti.

Noin tunnin bussimatkan jälkeen saavuttiin punaisen aikamökin pihalle, jossa olikin jo muutama humanoidi jo odottamassa. Pienen epäjärjestyksen ja sekaannuksen vallitessa purkautui aikamatkustajajoukkio Loppicityn Sciencefiction centerin pihaan. Sisään lähes lämmenneeseen aikamökkiin eivät ikävät humanoidijohtajat pieniä aikamatkustajia päästäneet, vaan ensimmäinen aikahyppy oli tehtävä pihalla, josta omenapuihin kiinnitetyt aikajatkumon katkaisugeneraattorit kiidättivät koko joukon pitkälle tulevaisuuteen SPACE-aikaan.

kaukana tulevaisuudessa nuoret aikamatkustajat joutuivat heti käyttämään kumpaakin aivosoluaan tulevaisuuden metsissä kiertelevässä älykkyystestissä, jossa ikivanhoin puihin kiinnitetyissä lapuissa oli yllättävän kinkkisiä kysymyksiä. "VAI HERNEKEITTO?" osoittautui erittäin hyväksi vastaukseksi. Ihmisiin levinneen suuren näläntunteen vuoksi jouduimme jättämään avaruusajan tutkimisen ja palaamaan takaisin nykyaikaan syömään.

Ruokailun jälkeen suuri johtokunta päätti uudesta aikahypystä, tällä kertaa säädettiin osoittimiin Merirosvoaikakausi, jossa voisimme opetella kaikkeneköisiä kunnon merirosvoille hyödyllisiä taitoja. Pienemmissä ryhmissä tutustuttiinkin sitten solmujen tekoon, suunnistuksen jaloon taitoon sekä puukon turvalliseen käyttöön. Onneksi kaikille jäi kymmenen sormeja jäljelle. Lisäksi ratkottiin vaikeita ongelmia kuten, kuinka koota mallin mukainen rakennelma legoista pelkkien suullisten ohjeiden mukaan. Eipä tullut kovin montaa oikeata rakennelmaa. Näin vierähti useampi tunti kaukana menneisyydessä ja jälleen tuli ikävä keittiön herkkuja, joten eipä muuta kuin syömään (taas).

Hämärtyvässä illassa siirryttiin ritariaikaan, missä epäilyttävän taikajuoman avustuksella jouduttiin pimeään metsään seurailemaan pieniä valoja. Epäilyttäviä ääniä ja vaikeita tehtäviä tarkoituksena löytää reitti iltanuotiolle. Miten sen velhon saikaan nauramaan ja kuka se oli vai oliko kukaan? Ketäänhän ei pelottanut. Lopulta onneksi kaikki selvisivät iltanuotiolle saakka paitsi velho, joka eksyi metsään. Illan päätteeksi laulettiin ja leikittiin laululeikkejä ja tietenkin mentiin vielä sisarupiiriin.

NUKKUMISTA...ZZZ jotkut näkivät omituista unta, että oli muka kylmä...ZZZ tyypillisiä aikamatkustamisen jälkeisiä hallusinaatioita...ZZZ
Sunnuntai aamu

Aamupalan jälkeen muistimme, että kunnon aikamatkustajalla pitää tietenkin olla ajannäyttökalu, niinpä askartelimme kellot. Nyt jokainen tiesi missä ajassa ollaan ja mihin aikaan vai ollaanko ajasta jäljessä vai oikeassa ajassa ja

ajasta aikaan
siirtyminen loppui
tietenkin nykyaikaan.
Näin saimmekin
tarpeeksemme ajan
kanssa leikkimisestä,
mutta emme
kuitenkaan
leikkimisestä, koska
lähtöaikaan oli vielä
vähän aikaan. Eli
leikimme vielä jonkin
aikaan pihalla lutikkaa
yms. sekä
harjoittelimme
järjestäytymistä
kunnes bussi tuli ja vei
väsyneet
aikamatkustajat
takaisin reaaliaikaan.

Kirjoitti:

FIGU

OPERAATIO LUMIUKKO

9.-11.12.

eli TapMen virallinen jouluretki Lopelle

Kauhunsekaisin tuntein saavuin retkenjohtajan ominaisuudessa Tapiola Gardenin eteen perjantai-iltana 9.12. Yli 70 innosta uhkuvaa vähän pienempää ja suurempaa partiolaista odottivat bussin lähtöä kohti Karhunpesää. Näin suurta määrää TapMelaisia en muista nähneeni koskaan aikaisemmin yhtäaikaa retkellä.

Alku sähellyksistä selviytyttyämme alkoi raivokas bussin lastaaminen. 52 paikkaiseen bussiin täytyi mahtua yli 60 ihmistä ja heidän tavarat (osa johtajista meni onneksi omilla autoilla). Matka sujui kuitenkin oikein letkeän tunnelman vallitessa, läheisyyshän lämmittää!

Perille Karhunpesälle päästyämme oli ohjelmassa ulkoleikkejä vanhan mallin mukaan sekä superhyper extra makee Routto-game. Sillä aikaa kun lapset leikkivät pystyttelivät ylimääräiset johtajat itselleen ja muille johtajille

telttoja. Suurimman osan johtajista oli nukuttava ulkona, koska sisällä ei yksinkertaisesti ollut tilaa. Kun kaikki lapset olivat saaneet juosta metsässä kyllikseen alkoi sisälle majoittautuminen. Mutta ensin oli löydettävä omat tavarat ulkoa, sysipimeästä yöstä. Onneksi kaikkien tavarat lopulta löytyivät. Jokainen sai oman pienen makuupaikan, eikä kenelläkään pitäisi olla valittamista, sillä kaikilla lapsilla ei ole edes savimajaa.

Loppuilta kului mukavasti iltapalan ja iltanuotion merkeissä. Ja sitten ei muuta kuin unta palloon!

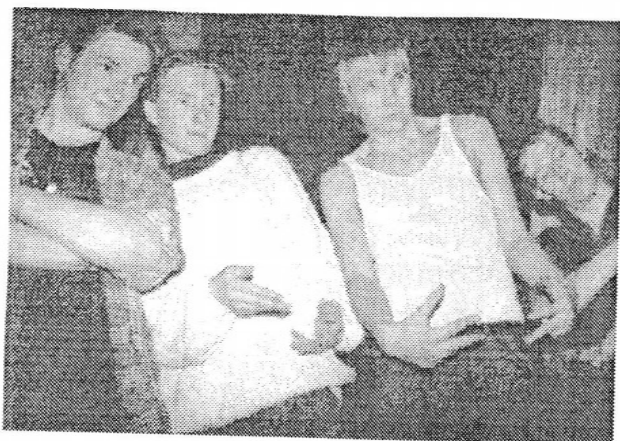
Launtaiaamuna kaikki jaksoivat vielä nousta iloisina ja pirteinä ylös. Jopa johtajatkin, jotka olivat viettäneet yönsä hikisissä tunnelmissa "sauna" teltassa (kiitos joidenkin nimeltämainitsemattomien kipinämikrojen). Ensimmäisenä oli traditionaalisen lipunnoston ja aamujumpan aika. Tällä kertaa saimme nauttia itse Annen aerobicistä, jossa lihakset oikein norjistuivat.

Aamupalan jälkeen vartiolaiset ja sudenpennut hajaantuivat kahteen ohjelmapisteeseen. Osa teki pannunalusia, joihin sai polttaa vaikka tyttöystävän nimen rautajangalla ja osa teki paperisia sydämiä Kaisun johdolla sisällä. Kun askartelut oli askarreltu ja puutyöt oli saatu valmiiksi saimme nauttia upean keittiöhenkilökuntamme valmistamaa hernekeittoa. Mahat pullollaan herkkullista hernekeittoa aloimme askarrella

ylitsepääsemättömän vaikeilta kuulostavia tonttuja, joiden hahmottamiseen ei edes kaikkien johtajien älykkyydosamäärä meinannut riittää (se on se hiustenväri!). Ennakkoluuloista huolimatta tontuista tuli todella upeita.

Koska askarreltaessa oltiin oltu jo niin kauan sisällä oli aika lähteä ulos. Paljon vaatetta niskaan ja menoksi! Vuorossa oli pillitystä. Retkeläiset jaettiin vartioihin, jotka metsään maastoutuneina yrittivät etsiä karttaan merkittyjä rasteja. Lasten ollessa metsässä oli johtajien leikkiaika. Sädetikut esiin ja leikkimään. Voi että kun lapsettaa!

Hurjan ulkoilun jälkeen odotti meitä köksäpoikien valmistama välipala. Se olikin tarpeen sillä vielä oli ohjelmassa hurjasti erilaista tekemistä. Seuraavaksi ryhtyivät ne lapset tekemään pannunalusia, jotka olivat aamupäivällä tehneet

paperisydämiä ja ne

jotka olivat tehneet pannunalusia ryhtyivät askartelemaan paperisydämiä. Sitten olikin jo aika ruveta valmistautumaan illan viettoon varten. Sudarit ja vatsalaiset lähtivät leikkimään lipunryöstöä ulos ja sillä aikaa johtajat siivosivat ja järjestelivät paikkoja sisällä.

Kun ylimääräiset aggressiot oli purettu ulkona oli hyvä aloittaa rauhallisen jouluaterian vietto. Hämärässä tunnelmavalaistuksessa jouluateria tuntui lähes ylellisyydeltä partioloissa. Jottei tunnelma olisi käynyt liian hartaaksi oli aika aloittaa jouluretken viralliset teknoreivit. Alku hämmästyksestä selvittyään pienimmätkin sudarit pääsivät menoon mukaan. Itse joulupukkikin kerkesi pistäytymään meidän dickossamme ja jokainen sai oman pikku joululahjan. Kun illan viimeinenkin hidas oli tanssittu lähdettiin vielä kynttiläpolulle ulos. Ulkona kävely viilisti mukavasti hurjan tanssimisen jälkeen. Kaikki lapset olivat niin väsyneitä, että kömpivät lähes mutisematta makuupusseihin. Osa nukahti jopa ennen kuin valot oli sammutettu. Taisi olla aika rankka päivä!

Sunnuntaiaamu oli ylös nousemisen kannalta huomattavasti lauantaiamuuta vaikeampi. Johtajat olivat viettäneet jokseenkin kostean yön teltassa, mutta onneksi meillä oli mukana V "Mac Gyver" Juola. Ensimmäisenä oli ohjelmassa lipunnosto tavalliseen tapaan, jonka jälkeen oli aamupala. Aamupäivä kului mukavasti siivouksen ja telttojen pakkauksen merkeissä. Ruuan jälkeen askarrettiin vielä viimeiset lankatontut, jonka jälkeen olikin jo aika lähteä kotiin. Taas sitä ollaan yhtä upeaa partiomuistoa rikkaampia. Ei voi muuta sanoa kuin olipas taas kivaa! Kyllä kannatti lähteä.

Hauskaa ja antoisaa partiovuotta 1995 !

toivottaa: Kati

VJ-KURSSI LOPELLA

18-20.11

Bussimme lähtöpaikalle ilmestyi joukko TAPME:n johtajia. Ilo oli suurimmillaan kun huomasimme kuskimme olevan jo legendaksi tullut JÄNÖ. Matka kului mukavasti musiikin ja Jänön spiikkien siivittämänä. Kämpälle päästyämme alkoi armoton teltan pystytys ja halkojen pilkkominen. Sitten vaan iltapalat nassuun ja nukkumaan menoa suunnittelemaan.

Yö sujui rauhallisesti lukuun ottamatta erään nimeltä mainitsettoman *Arskan* yöllisiä vierailuja.

Aamupalaa nautittuamme toiset läksivät yksin tai pareittain pienelle Nyynäisten kotiseutukierrokselle, ja kiitos siitä, että rastit olivat aikamoisten taivalluksien ja rämpimisien takana, kuuluu *Jupille*. Ne, jotka olivat vastaavan kotiseutukierroksen jo aikaisemmin tehneet rakentelivat toinen toistaan hienompia lintulautoja muiden taapertaessa jossakin. Tämän jälkeen tehtiin safkaa ja näpperreltiin istuimia, puulusikoita ja solmutauluja. Sitten taas valmistettiin ruokaa, tällä kertaa kalaa foliossa ja suklaabanaaneja...nam! Masumme täyteen ahdettuamme oli vuorossa yö-suunnistusta, joka sujui ihan kivasti, vaikka eräät olivatkin etukäteen *hieman* huolissaan meistä. Ja sen jälkeen vaan tutimaan.

Seuraavana yönä ja aamuna teltassa oli *Jupin* kieroituneiden lämpötilatottumusten ansiosta saunamainen tunnelma.

Aamulla ulkona satoi räntää ja aamupalat syötyämme pakkasimme tavarat ja yritimme näpertää kasettitelinettä. Vielä ennen lähtöä syötiin hiukan ja sitten *Jänö* taas porhalsi pihaan bussillaan.

Kivaa oli ja opittiin jonkun verran uuttakin!!

KIRJOITTI: KAGA

TapMe:n organisaatio 1995

LPKJ
Tommi Laakso

LPKJA
Kati Palsanen

SIHTEERI
Johanna Peltola

RAHASTONHOITAJA
Jyrki Tammivuori

KÄMPPIÄSÄNTÄ
Matti Ylinen

VJN, Sampo
Henna Oksanen

LJN, Akela
Mona Laine

KATUROTAT

MAANTIEKIITÄJÄT

SEINÄKOIRAT

JÄÄKARHUT

THE HAPSIAISET

ANKAT

KILPIKONNAT

PIISAMIT

MYMMELJIT

SKORPIONIT

SIILJIT

SUDET

MAJAVAT

VAJO, Valtermanni
Matti Ylinen

WALTSUT

MUUT HALLITUKSEN JÄSENET. Tua Trappe, Kaisu Pusa, Maria Nuutila ja Tiia Helomaa

TAUSTAYHTEISÖT: Tapiolan seurakunta ja TapMe kiltä.

Luokitellut ilmoitukset

Onnittelut joulukorttikilpailun voittajille!	...ne on ne salihousut, hihaton paita ja vyölaukku!
Lastensarja: Timo Palsanen ja Mikko Meronen Johtajien sarja: Mona Laine	Toimitus varoittaa: Jollei ärsytys lopu joidenkin salihousut saattavat haihtua savuna ilmaan!!
Lastensarjan voittajat saivat palkinnoksi mini-Maglightit.	O-OU we in trouble...
TapMe osallistui tänäkin vuonna kirkon myyjäisiin hyvällä menestyksellä.	Mihinköhän tämä maailma on oikein menossa kun meidän pikku vartiolaistekin alkavat jo seurustella...
...kiitokset kaikille mukanaolleille!	...eihän yhdestä poikakaverista riitä vielä mihinkään ...
TapMe edusti itseään ansiokkaasti myös Itsenäisyyspäivänä nostamalla lipun kulttuuriaukiolla, osallistumalla Jumalanpalvelukseen Tapiolan kirkossa sekä laskemalla seppeleen sankarihaudalle Espoon vanhan kirkon hautausmaalla.	foursome suhteet suosioon... vaihtelu virkistää!
Joillakin lippukuntamme poikajohtajilla on omituinen maku pukeutumisen suhteen.	Tieliikennelaitos varoittaa: Lippukuntamme on saanut uuden rallikuskin, varokaa V "Mac Gyver" Juolaa.
	Ja nyt kaikki reivaamaan!!!
	THUNDER

TOIMINTAKALENTERI KEVÄÄLLE 1995:

Lasketteluretki Himokselle 14.1
Pälkään Päästö 4.-5.3
vartiolaisten retki Karhunpesälle 10.-12.3
Riihitys 8.-9.4.
koko lippukunnan retki Karhunpesälle 7.-9.5

SARPILA PEKKA.
